

Î N C H E I E R E

04 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadî
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Sindrevici Victor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sindrevici Victor împotriva Instituției Publice Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare cu privire la încasarea adaosului la salariu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Instituția Publică Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 octombrie 2014, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 13 decembrie 2013, Sindrevici Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare cu privire la încasarea adaosului la salariu.

În motivarea acțiunii a indicat că activează în cadrul Instituției Publice Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare în funcție de manager principal și răspunde de furnizarea apei, canalizației și prestarea electricității, fiind responsabil de siguranța exploatării gazoductelor gospodăriei.

Menționează că prin ordinul nr. 114 din 05 octombrie 2012, emis de directorul general interimar Constantin Dadu al Instituției Publice Institutul Științifico -Practic de Horticulturii și Tehnologii Alimentare, s-a dispus crearea pe perioada sezonului de încălzire, serviciul de aprovizionare cu gaze, în componența persoanei responsabile de exploatare a gospodăriei cu gaze - 1 persoană cu un adaos salarial ar de 500 lei - Sindrevici Victor, operator al cazangeriei de aprovizionare cu gaze - 8 persoane cu câte un salariu lunar de 2 200 lei și lăcătuș pentru deservirea utilajului de gazificare - 1 persoană cu un salariu lunar conform schemei de salarizare - Pușca Simion.

Invocă că sezonul de încălzire durează 5 luni, fiindu-i calculat adaosul în sumă de 2 500 lei pe sezon și respectiv, 5 000 lei pentru două sezoane, însă, acestea mijloace bănești până în prezent nu i-au fost achitate.

Solicită încasarea de la Instituția Publică Institutul Științifico-Practic de Horticulturii și Tehnologii Alimentare în beneficiul său, suma de 5 000 lei cu titlu de adaos la salariu.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 octombrie 2014, acțiunea a fost admisă, fiind încasat din contul Instituției Publice Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare în beneficiul lui Victor Sindrevici suma de 5 000 lei, iar din contul Instituției Publice Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2015, a fost respins apelul declarat de către Instituția Publică Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare și menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 130 alin. (1), (2) din Codul muncii și art. 30 alin.(3) din Legea nr. 355 din 23 decembrie 2005, privind sistemul de salarizare, care reglementează structura salariului, condițiile și sistemele de salarizare, sporuri și suplimente la salariul de bază și care indică că suplimentele pentru executarea unor sarcini suplimentare lucrului de bază și a obligațiilor unor lucrători temporar absenți pot fi stabilite muncitorilor, maiștrilor, șefilor de sectoare, specialiștilor și funcționarilor administrativi. Mărimea concretă a suplimentelor se stabilește pornindu-se de la volumul real de lucrări executate în quantum ce nu va depăși salariul funcției (salariul tarifar) pentru funcția cumulată a lucrătorului absent. Nu se plătesc suplimente pentru executarea de către locțiitorii titulari a obligațiilor conducătorilor, în lipsa provizorie a acestora. În cazul îndeplinirii obligațiilor conducătorului temporar absent de către angajatul care nu este locțiitor titular, persoanei în cauză i se plătește diferența dintre salariul funcției al persoanei înlocuite, ținându-se cont de indemnizația de conducere și de salariul funcției al angajatului. În cazul îndeplinirii de către angajatul care nu este locțiitor titular a obligațiilor unei persoane temporar absente care deține o funcție de demnitate publică, acestui angajat i se va plăti salariul lunar al conducătorului absent.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut că de la emiterea ordinului nr. 143 din 28 decembrie 2012 și până la depunerea cererii de chemare în judecată au expirat 2 sezoane de încălzire pentru anii 2011-2012 și respectiv 2012-2013, iar careva probe pertinente și concludente în sensul achitării lui Victor Sindrevici adaosul stabilit la salariu pentru munca prestată, nu au fost prezentate de angajator.

La 14 august 2015, Instituția Publică Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea cerințelor.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, ne fiind aplicată legea care trebuia să fie aplicată, cu aprecierea arbitrară a probelor.

Susține că instanțele inferioare la emiterea deciziei au constatat eronat temeinicia pretențiilor intimatului privind încasarea adaosului salarial în sumă totală de 5 000 lei pentru 2 sezoane de încălzire, bazându-se în exclusivitate de ordinul nr. 114 din 05 octombrie 2012, deoarece, instanța nu a dat apreciere ordinului nr. 145 din 13 octombrie 2011, prin care ultimului i-a fost stabilit un adaos salarial de 500 lunar pentru sezonul de încălzire 2011-2012 (noiembrie - decembrie 2011, ianuarie - martie 2012) în sumă totală de 2 500 lei, mai mult ca atât, Institutul a prezentat un șir de probe, prin care se confirmă că nu are restanțe la calcularea și achitarea suplimentului la salariu față de intimat pentru sezonul de încălzire 2011-2012.

Menționează că conform contractului de prestări servicii nr. 3S din 03 ianuarie 2011, serviciile prestate de către intimat în beneficiul Institutului, în total pe anul 2011, au fost evaluate la suma de 16 262, 40 lei, iar suma salariului calculat pentru anul 2011, conform datelor evidenței contabile, este de 18 849,60 lei, diferența constituind 2 587,2 lei în favoarea ultimului, astfel, adăugător la suma calculată, intimatului i-a fost compensat concediul cu suma de 2 424,63 lei, respectiv, în total pentru anul 2011 lui i-a fost calculat un venit de 21 274,23 lei, iar această sumă acoperă și adaosurile stabilite prin ordinul nr. 145 din 13 octombrie 2011, prin urmare, angajatorul și-a îndeplinit obligațiunile asumate prin ordinul menționat și nu are datorii la acest capitol față de intimat.

La fel, indică că referitor la sezonul de încălzire pentru anul 2012, pentru lunile ianuarie - martie 2012 intimatului i-a fost achitat în luna decembrie adaos la salariu în mărime de 1 300 lei, fapt confirmat prin certificatul nr.85 din 01 iunie 2015, iar restanța în sumă de 200 lei pentru anul 2012 a fost achitată în luna iulie 2013, însă, pe parcursul examinării pricinii, Sindrevici Victor nu a combătut prin careva probe argumentele Institutului privind achitarea plăților salariale suplimentare celor prevăzute în contractele de prestări servicii, cu atât mai mult că nici instanța de apel nu s-a expus pe marginea probelor prezentate care confirmă că adaosul la salariu stabilit prin ordinul nr.145 din 13 octombrie 2011 a fost achitat în volum deplin.

Iar, cât privește sezonul de încălzire pentru anii 2012-2013, indică că în scopul asigurării lucrului fără primejdii, cu evitarea defecțiunilor cazangeriilor cu gaze, prin ordinul nr. 114 din 05 octombrie 2012, s-a dispus crearea serviciului de gaze pe perioada sezonului de încălzire, iar persoanei responsabile de exploatarea gospodăriei de gaze Sindrevici Victor i-a fost stabilit adaos salarial lunar de 500 lei, după care, prin ordinul nr. 143 din 28 decembrie 2012, a fost modificat ordinul nr. 114 din 05 octombrie 2012, s-a anulat adaosul salarial lunar stabilit anterior intimatului și s-a dispus că acesta va fi remunerat în limitele salariului lunar stabilit în contractul de muncă nr.2 din 23 ianuarie 2012 și remunerat lunar cu suma de 1 790, or, la data de 30 noiembrie 2012 a expirat termenul de valabilitate al contractului menționat, institutul a încheiat cu Sindrevici Victor contractul nr.29 din 03 decembrie 2012 pe un termen de 12 luni, prin care ultimul s-a obligat să execute un anumit volum de lucru, inclusiv cel prevăzut în ordinul nr. 114 din 05 octombrie 2012.

Prin urmare, insistă că prin ordinul nr. 114 din 05 octombrie 2012, se atestă că intimatul nu a fost atras la executarea unor sarcini de muncă suplimentare, dar a îndeplinit în perioada sezonului de încălzire 2012-2013 sarcinile sale contractuale, și anume lucrul de bază prevăzut în contractele de muncă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Instituția Publică Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care

instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Instituția Publică Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Instituția Publică Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Instituția Publică Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Instituția Publică Institutul Științifico-Practic de Horticultură și Tehnologii Alimentare se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva